

VIÐMERKINGAR

SAMBAND
EIRIKUR LINDENSKOV
EIRIKUR@SOSIALURIN.FO
TLF 341800

Orðaskifti um oljugrunn

Hóast tað helst fara at ganga nógv ár, til vit fáa munandi inntøkur frá móguligum oljukeldum - um vit nakrantíð fáa tær - so er kortini rætt at fyrireika seg til tær komandi avbjóðingar, sum inntøkur frá olju- og gasframleiðslu bera við sær.

Hetta er júst tað evnið, sum árliga jólatíngið hjá Oljutinginum fer at taka upp í kvøld. Undan tinginum sigur nevndin í Oljutinginum, at flestu luttakarar í føroysku oljувinnuni munnu vera samdir um, at fyrireikingarnar til oljувinnuna vóru fyrmyndarligar og væleyndar. Henda leið heldur Oljutingið, at vit eisini eiga at fylgja í framtíðini. Tískil fer Oljutingið at seta hol á kjakið viðvíkjandi einum móguligum føroyskum oljugrunni og hvussu ein slíkur kann skipast.

Í hesum sambandi hevur Oljutingið bjóðað Pal Haugerud, stjóra fyri deildini, sum umsitar oljugrunnin í norska fíguráráðnum til Føroya at greiða frá, hvussu norski oljugrunnurin er skipaður og hvønn týðning hann hevur fyri norska samfelagið. Eisini er Jørn Astrup Hansen, formaður í Búskaparáðnum, boðin við at greiða frá, hvørja stöðu hann hevur til ein føroyskan oljugrunn.

Nú er hetta kanska ikki tann mest "upp-muntrandí" tíðin at tosa um komandi inntøkur frá oljuframleiðslu. Tað er bert góður mánaði síðani, at vit finga at vita, at lovandi boringin á landgrunninum ikki gav nakra olju. Kortini vita vit, at ikki færri enn tveir brunnar standa á skránni komandi tvey árin. Somuleiðis verður enn ein útbjóðing fyrireikað og síðani eru øll tey loyvin, sum vórðu latin í 2. útbjóðing. Vit kunnu tí vænta nógva leitivirksemi við Føroyar komandi árin. Stór boriverkætlan er eisini í gongd hinumegin markíð. Umboð fyri Jarðfeingi hava eisini júst verið á ráðstevnu í London, har fleiri stór aljóða oljufeløg vísu Føroyum ans.

So tá oljutingið tekur spurningin um oljugrunn upp til orðaskifti má tað sigast at vera í tráð við ynskini hjá føroyingum um, at oljувinnan, tá og um hon gerst ein stór og týðandi vinna her á landi, er so væl fyrireikað sum til ber.

Sosialurin

Lot sum fyrmynd

NICOLINA
JENSEN BEDER

Nú menn í drúgva tíð hava lovprið Lot og samstundis hótt við Sodoma og Gomorra, helt eg tað verða best, at eg enn einferð fór at lesa um Lot. Lot hevur altíð staðið fyri mær sum ræðumyndin av einum pápa.

Í fyrstu Mósabók 19. kapitl verður greitt frá, tá ið einglar vitja Lot.

Men báðir einglarnir komu um kvøldið til Sódomu; og tá ið Lot, sum sat í borgarliði Sódomo, bar eyga við teir, fór hann imóti teimum, lútaði til jarðar og mælti: »Góðu menn, komið inn hjá træli tykkara at gista og tváid fótur tykkara; í morgin árla mega tit so fara leið tykkara«. Men teir svarðu: »Nei, vit vilja sova úti á torginum í nátt«. Men hann strongdi so á teir, at teir fóru við honum; og tá ið teir komu inn í hús hansara, setti hann mat fyri teir, bakaði ósurgaðar kokur, og teir ótu. Men áður enn teir vóru farnir til hvíldar, slógu borgarmennirnir, íbúgvar Sódomu, ring um húsið, bæði ungar og gamlir, hvør maður av húsi. Og teir rópaðu á Lot og sögdu: »Hvar eru mennirnir, sum komu til tín í kvøld? Send teir út til okkara, so at vit mega svara girndarhug okkara á teimum. Lot fór út í dyr til teirra, lokaði hurðina eftir sær og segði við teir: »Fremji, brøður mínir, fyri alt ongur ósømdir.

Sí, eg havi tvær døtur, sum ikki hava kent kallmann; tær skal eg fáa tykkum, geri við tær, sum tit vilja; men latið hesar menninar vera í náðum, tá teir nú eru komnar inn undir skuggan av taki mínum! Tá rópaðu teir »Hav teg

burtur. Hesin eini maður er komin higar at búgva sum fremmandur, og nú vil hann gera seg til dómara; men nú skulu vit fara verri við tær enn við teimum«. Og teir lögdu á mannin, á Lot, og nærkaðust til at bróta upp hurðina. Tá rættu mennirnir hondina útum, tóku Lot til sín inn í húsið og lokaðu hurðina. Men menninar, sum vóru uttan fyri húsdýrnar, blindaðu teir, bæði smáar og stórar, so at teir góvust at finna inngongdina.

Og mennirnir (einglarnir)? sögdu við Lot: Alt skyldfólk títt, mágar tínar, synir tínar og dótur og alt, sum tú eigur í borgini, skalt tú fóra burtur frá hesum staði, í at vit ætla at oyða hendan staðin, av tí at rópið yvir teir er vordið so mikið fyri Harrannum, at Harrin hevur sent okkum at oyða staðin.

Tá fór Lot at tala við mágar sínar, ið skuldu fáa dótur hansra, og mælti: »Standi upp og rýmið hiðan, tí at Harrin ætlar at oyða staðin: Men mágar hansara tóku hetta upp fyri gjöldur.

Orð til umhugsan

Frá barni av, havi eg trú, at einglarnir komu til Lot, men eftir tí, vit her hava lesið, siggja vit, at teir ongan hug høvdu at fara heim við honum, teir sögdu enn tá nei at byrja við men hann strongdi so á teir, at teir fóru við honum. Tá hann síðani kemur í trongstöðu av hesum monnum, bjóðar hann dótur sínar fram við hesum orðum. Sí, eg havi tvær døtur, sum ikki hava kent kallmann; tær skal eg fáa tykkum; gerið við tær, sum tit vilja. Tað fer mær kalt niður eftir ryggi bara at lesa henda setning.

Vit hava lesið og hoyrt gjøgnum fjølmiðlarnar,

um ein pápa í Tønder, sum gjörði tað sama sum Lot. Hann situr í fongsli og fleiri við honum. Lot hevði uttan iva sitið undir liðini á teimum, um hetta hendi í dag. Tað, sum eisini er áhugavert at lesa er: Tá fór Lot at tosa við mágar sínar, ið skuldu fáa dótur hansara. Tað vil siga, hevur Lot fyrst lovað dótur sínar burtur, hevði hann í hvussu er, ongan rætt til at bjóða tær fram.

Tá ið skrivað verður í Bíbliuni, verður ofta víð smáum bókstavum skrivað niðan fyri eitt vers, sum vísir til somu umroddu tekst. Niðan fyri vers 4 stendur. Dóm. 19,22. Henda søga er ikki minni ótespilig, hon er eisini um ein mann, ið hevur bjóðað fremmandum manni heim at gista. Men meðan teir soleiðis gjördu sær til góðar, kringsettu borgarmennirnir húsið - hesi ótýggi - og teir bardu á hurðina og rópaðu á hin gamla mannin, sum átti húsið, og sögdu: »Kom út higar við manningum, sum er komin til tín, so at vit mega kenna hann! Men maðurin, sum átti húsið, fór út til teirra og segði við teir: »Nei, brøður mínir! Gerið nú einki ílt! Maðurin er komin inn í hús mítt; og tit skulu ikki gera tilfika skemdargerð! Men her hava tit dótur mína, sum er moyggi; neyðtákið hana, og farið við henni, sum tykkum lystir! Men móti hesum manni skulu tit ikki fremja tilfika skemdargerð! Men mennirnir vildu ikki lurtast eftir honum. Tá tók maðurin (tann fremmandi) hjákonu sína og leiddi hana út á gøtuna til teirra; og teir framdu vilja sín og fóru illa við henni alla náttina og alt út á morgunin og sleptu henni ikki fyrr enn tað lýsti av degi. Í lýsingini kom hon aftur og datt niður

fyri húsdurum mansins, har sum húsbóndi hennara var, og har varð hon liggjandi, til tað var alljóst.

Men um morgunin, tá ið húsbóndi hennara fór upp og læt húsdýrnar upp og gjörði seg til at fara avstað, tá lá konan, hjákona hansara, fyri húsdurum við hondunum niður á gáttina. Hann segði tað við hana: »Rís upp og latum okkum fara avstað! Men hon svaraði ikki. Tá tók hann hana upp á asnan og byrjaði ferðina heim. Men tá ið hann var heimkomin, tók hann knívin og tók so hjákonu sína og skar hana lim fyrri lim sundur í 12 lutir og sendi teir um alt Ísraels land. Og monnum, sum hann sendi, beyð hann at siga við hvønn Ísraelsmann: »Hevur tilfikt hent, síðan Ísraelsmenn fóru úr Egyptalandi? Hugleiðið hetta og leggið ráð saman og sigið, hvat tit halda! Og hvør, sum sá tað, segði: »Tilfikt hevur ikki hent, síðan Ísraelsmenn fóru út úr Egyptalandi!«

Ein kann ikki siga annað, enn hetta er ein óhugnaligur lesnaður.

Tí undrar tað meg stórliga, at annars skilagóðir menn so heilt kunna missa tamarhaldið á sær sjálvum, lovpriða Lot og í sama andadrátti hotta við Sodoma og Gomorra. Vit hoyra um eldgos, jarðskjálva og vatnfloð hvønn dag. Hvat hava hesi fólk gjørt, ið búgva á hesum støðum?

Vit, ið siga okkum trúgva, at Gud hevur liv og anda, vilja nú sjálvi sleppa at lúka og góðskumeta hansara skaparverk. Hevði tað tá ikki verið betri, um vit, ið halda okkum vera tey útvaldu, hjálptu til, so at øll kundu fingið gleði av teirra foldarlívi.

Sosialurin

Sosialurin

Stovnaður: 1927

Abyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

jan@socialurin.fo

Blaðstjóri: Eirikur Lindenskov

eirikur@socialurin.fo

Marknaðardeild:

lusing@socialurin.fo

Jonhard Hammer jonhard@socialurin.fo

Gudny Langgaard gudny@socialurin.fo

Henrietta Hammer henrietta@socialurin.fo

Birgir Waag Hognesen birgi@socialurin.fo

Bjarta Joensen bjarta@socialurin.fo

Blaðfólk:

Áki Bertholdsen aki@socialurin.fo

Vilmond Jacobsen vilmond@socialurin.fo

Snorri Brend snorri@socialurin.fo

Magnus Gunnarsson maggi@socialurin.fo

Rigmor Dam rigmor@socialurin.fo

Rólant Waag Dam rolant@socialurin.fo

Heini Kristiansen heini@socialurin.fo

Teitur Joensen teitur@socialurin.fo

ftróttur:

Jákup Mørk jakup@socialurin.fo

Myndamenn:

Álvar Haraldsen alvar@socialurin.fo

Jens Kristian Vang jens@socialurin.fo

Kykmyndir:

Álvin Ellebye Andersen alvin@socialurin.fo

Sosialurin í Norðoyggjum:

Nólsoyar Pálsgeita 1, 700 Klaksvík

tel. 458686 fax 458687

e-post: klaksvik@socialurin.fo

Sosialurin í Suðuroy:

tel. 375364 fax 375464

tel. 228814

e-post: aki@socialurin.fo

e-post: dagfmr@socialurin.fo

!!! Haldarar

sum ikki hava fingið blaðið, kunnu

ringja til 341818 og boða frá,

leygardag tó frá kl. 11.00-13.00

Uppseting/prent:

Uppseting: Sosialurin

Prent: Prentmiðstöðin

Útgevjar:

Spr/Sosialurin

Avgreiðsla:

Mán.-frí. 8-16

Tórsgöta 1, 100 Tórshavn

Tel. 341800, Fax 341801

Postadressa:

Postboks 76, 110 Tórshavn

E-mail:

post@socialurin.fo

lysing@socialurin.fo

lysingartorg@socialurin.fo

varp@socialurin.fo

Blaðið verður prentað
mánadag-friggjadag klokkan 13³⁰

Lýsingar

Freistir: Tektlýsingar Størrí lýsingar Lýsingartorgið Heilsanir

Mánadagsblaðið Mán.kl. 10 Frí. kl. 15 Frí. kl. 12 Frí. kl. 12

Týsdagsblaðið Týs. kl. 10 Mán.kl. 15 Mán.kl. 12 Mán.kl. 12

Mikudagsblaðið Mik.kl. 10 Týs.kl. 15 Týs.kl. 12 Týs.kl. 12

Hósdagsblaðið Hós.kl. 10 Mik.kl. 15 Mik.kl. 12 Mik.kl. 12

Fríggjadagsblaðið Frí. kl. 10 Hós.kl. 15 Hós.kl. 12 Hós.kl. 12

Størrí lýsingar, sum nógva arbeiði stend av, mugu vera inni í góðari tíð og áðrenn

ásættu teirrar.

Framhjápláss má umbiðjast í góðari tíð.

Stødd:

Ein heil síða í Sosialinum er 254 mm breið og 346 mm í hædd. Breiddin á einum

teigi er 39 mm og rúmið millum teigarnar er 4 mm.

Innsent tilfar

Fult navn skal vera undir innsendum tilfari. Innsendar greinar, har blaðleiðslan ikki er kunnað um bústað og telefonnummar, verða ikki settar í blaðið.